

LUONNOS

KORKEIMMALLE HALLINTO-OIKEUDELLE

Asia Valituslupahakemus ja valitus kunnanjohtajan irtisanomista koskevassa asiassa

Muutoksenhakija

Savonlinnan kaupunki / kaupunginhallitus

Asiamies ja prosessiosoite

Asianajaja Jyrki Piiparinen, Joensuu
Asianajotoimisto Kontturi & Co Oy
Kauppakatu 17 B, 80100 Joensuu,
puh. (013) 120 731
e-mail: asianajotoimisto@kontturi.fi

Vastapuoli

Laine, Janne

Asiamies ja prosessiosoite

AA, VT, OTT Esa Schön
Asianajotoimisto Aika Oy
Pohjoinen Makasiininkatu 6 A 1, 00130 Helsinki
puh. 040 823 4892
esa.schon@aikalaki.fi; <https://securemail.aikalaki.fi>

Päätös, jota muutoksenhaku koskee sekä tiedoksisaanti

Itä-Suomen hallinto-oikeuden 15.4.2026 antama päätös 984/2026 asiassa Dnro 1140/2025.

Päätös on saatu sähköpostitse sen antopäivänä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi 18.4.2026.

VALITUSLUPAHAKEMUS

Savonlinnan kaupunki kunnioittavasti pyytää, että korkein hallinto-oikeus myöntäisi asiassa valitusluvan seuraavin perustein:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeätä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aiheutta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; ja
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Hallinto-oikeus on kumonnut irtisanomispäätöksen sillä perusteella, että Laineelle ei sen käsityksen mukaan ole kuntalain (410/2025) 43 §:n 2 momentin ja hallintolain (434/2003, HL) 34 §:n 1 momentin edellyttämällä tavalla ilmoitettu kaikkia luottamuslupien perusteita eikä varattu tilaisuutta lausua kaikesta ratkaisuun vaikuttaneesta selvityksestä. Hallinto-oikeuden näkemyksen mukaan tilapäisen valiokunnan suorittamista kuulemisista laaditut muistiinpanot kuultujen henkilöiden nimineen olisi tullut luovuttaa Laineelle lausuttavaksi. Päätös on siten kumottu ainoastaan menettelyvirheen perusteella, eikä hallinto-oikeus ole arvioinut, onko valtuustolla ollut perusteet irtisanoa Laine luottamuslupien perusteella.

Laineen irtisanominen on perustunut yksinomaan tilapäisen valiokunnan laatimaan yhteenvedoon, josta Lainetta myös kuultiin. Yhteenvedoon on kirjattu kuulemisessa ilmenneet seikat, kuitenkin ketään kuultavaa nimeämättä ja sillä tavalla yleisluontoisesti, ettei Laine voi tunnistaa kirjauksista ketään nimeltä. Tämä on tehty siitä syystä, että työntekijät ovat pelänneet Lainetta. Savonlinnan kaupunki on puolestaan työnantajaroolissaan ollut velvollinen suojelemaan työntekijöitään. Hallinto-oikeus ei ole kuitenkaan lainkaan arvioinut tämän velvollisuuden merkitystä ja sitä, voiko kaupungin menettely kuulemisen osalta tässä tapauksessa olla perusteltua.

Päätöksessä ei ole avattu sitä, miksi hallinto-oikeus ei ole tehnyt lainkaan intressipunnintaa kaupunginjohtajan oikeusturvan ja työntekijöiden suojelemisen välillä, eikä siinä ole liioin ilmoitettu perusteita sille, miksi tällaista punnintaa ei tarvitsisi missään tilanteessa tehdä.

Edellä esitetyin perustein asiassa on tarve korkeimman hallinto-oikeuden ennakkopäätökselle siitä, tuleeko kunnanjohtajan irtisanomismenettelyssä arvioida kuultujen työntekijöiden suojelun tarvetta (ja heidän anonymisointia) suhteessa kaupunginjohtajan oikeusturvaan – ja jos tulee, niin miten. Korkeimman hallinto-oikeuden kannanotto on tärkeää saada sen selvittämiseksi, voiko työntekijöiden suojelemisen tarpeellisuudella olla tietyissä erityisissä olosuhteissa merkitystä verrattuna kaupunginjohtajan oikeusturvaan. Asialla on merkittävä vaikutus myös muiden vastaavien valtuuston luottamuksen menettäneiden kuntajohtajien irtisanomisprosessien tulevaisuuteen, mistä syystä tarve korkeimman hallinto-oikeuden kannanotolle on ilmeinen. Näin ollen kaupunki katsoo, että asiassa tulisi myöntää valituslupa oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019, HOL) 111 §:n 1 momentin 1 kohdan perusteella. Lisäksi prejudikaattiperustetta tukee se seikka, että korkein hallinto-oikeus on yhtäältä muussa päätöksessään KHO 2529/2016 asettanut luottamuspuaperusteisessa irtisanomisesta selvittämis- ja kuulemiskynnyksen varsin korkealle, ja toisaalta muussa päätöksessään 6185/2019 todennut, ettei irtisanominen välttämättä edellytä luottamuspuolaan johtaneiden yksittäisten laiminlyöntien ja tekojen yksilöintiä. Kaupunki katsoo, että nyt käsillä olevissa olosuhteissa olisi tullut soveltaa ennemminkin jälkimmäistä ratkaisua. Hallinto-oikeus ei sinänsä ole viitannut kumpaankaan ratkaisuun, mutta päätöksen sanamuodon perusteella on varsin oletettavaa, että se on ottanut oikeusohjeen ensiksi mainitusta ratkaisusta, vaikka siinä tosiseikat eroavat jäljempänä selostetulla tavalla merkittävästi käsiteltävänä olevasta asiasta.

Edelleen hallinto-oikeuden arvio hallintolain 34 §:n soveltamisesta on kaupungin käsityksen mukaan virheellinen: kumottu valtuuston ratkaisu on perustunut vain yhteenveetoon, josta Lainetta on kuultu, eikä valtuustollakaan ollut käytössä kuulemismuistiinpanoja. Muistiinpanot eivät siten ole olleet sellaista ratkaisuun vaikuttavaa selvitystä, josta olisi tullut erikseen varata lausumismahdollisuus. Näin ollen asiassa täyttyy kaupungin käsityksen mukaan myös HOL 111 §:n 1 momentin 2 kohdan mukainen valitusluvan myöntämisperuste.

Kolmanneksi valitusluvan myöntämiseen on myös muu painava syy. Muutoksenhaunalainen päätös on omiaan johtamaan siihen, että pelolla johtamisen kulttuurissa kunnanjohtajaa ei koskaan voitaisi saada irtisanotuksi luottamuspuolan perusteella,

koska tällaisessa työkuultuurissa alaiset eivät uskalla kertoa asioista omalla nimellään. Näin ollen paitsi että ratkaisulla on erittäin suuri merkitys kaupungille, myös yleinen etu edellyttää valitusluvan myöntämistä.

Edellä mainituin perustein kaupunki katsoo, että asiassa tulisi myöntää valituslupa.

VALITUS

Miltä osin päätökseen haetaan muutosta

Savonlinnan kaupunki hakee päätökseen muutosta kokonaisuudessaan.

Vaatimukset korkeimmassa hallinto-oikeudessa

Mikäli korkein hallinto-oikeus myöntää asiassa valitusluvan, Savonlinnan kaupunki kunnioittavasti vaatii, että korkein hallinto-oikeus:

- 1) ensisijaisesti kumoaa hallinto-oikeuden päätöksen kokonaisuudessaan ja palauttaa asian hallinto-oikeuden uudelleen käsiteltäväksi;
- 2) toissijaisesti kumoaa hallinto-oikeuden päätöksen kokonaisuudessaan, ottaa asian ratkaistavakseen, järjestää suullisen pääkäsittelyn ja hylkää Laineen valituksen kokonaisuudessaan; ja
- 3) joka tapauksessa velvoittaa Laineen korvaamaan Savonlinnan kaupungin oikeudenkäyntikulut sekä hallinto-oikeusvaiheen että ylioikeusvaiheen osalta täysimääräisesti myöhemmin esitettävän laskun mukaan.

PERUSTELUT

Asian taustasta

Asiassa on kyse siitä, että Savonlinnan kaupunginvaltuusto on päättänyt muutoksenhaun kohteena olevalla päätöksellään irtisanoa kaupunginjohtaja Janne Laineen kaupunginjohtajan tehtävästä kuntalain 43 §:n 1 momentin perusteella. Irtisanomispäätöksessään 11.4.2025 § 32 Savonlinnan kaupunginvaltuusto on päättänyt todeta kaupunginjohtaja Janne Laineen menettäneen valtuuston luottamuksen valiokunnan esittelytekstissä esittämillä perusteilla, joita ovat:

- vakavat ongelmat henkilöstön kanssa toimimisessa
- ongelmat yhteistoiminnassa luottamushenkilöiden kanssa

- käyttäytyminen edunvalvontatilaisuuksissa
- 2) irtisanoa Laineen kaupunginjohtajan virasta kuntalain 43 §:n nojalla
- 3) että irtisanomispäätös pannaan toimeen välittömästi
- 4) että Laineen virkasuhde päättyy 6 kuukauden irtisanomisajan kuluttua, mutta virantoimitusvelvollisuus ja siihen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet päättyvät välittömästi
- 5) että Laineella on johtajasopimuksensa perusteella oikeus 12 kuukauden palkkaa vastaavaan erokorvaukseen, ja
- 6) että se edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän viipymättä päätöksen toimeenpääntöön liittyviin käytännön järjestelyihin.

Itä-Suomen hallinto-oikeus on kumonnut edellä mainitun päätöksen valituksenalaisella päätöksellään katsottuaan sen syntyneen virheellisessä järjestyksessä.

Irtisanomisprosessi on alkanut siitä, kun 35 Savonlinnan kaupungin valtuutettua ovat allekirjoittanut aloitteen, jossa he ovat ilmaisseet Laineen menettäneen allekirjoittaneiden luottamuksen kaupunginjohtajan viran hoitamiseen, minkä seurauksena kaupunginvaltuusto on päätöksellään 21.2.2025 § 9 asettanut kuntalain 35 §:n mukaisen tilapäisen valiokunnan valmistelemaan Laineen mahdollista irtisanomista koskevaa asiaa. Aloitteen mukaan perusteina luottamuksen menettämiseen ovat olleet: 1) ongelmat henkilöstön kanssa toimimisessa, erityisesti noin kahden viime vuoden aikana; 2) ongelmat luottamushenkilöiden kanssa toimimisessa kuluneella valtuustokaudella sekä 3) käyttäytyminen edunvalvonta ym. tilaisuuksissa, jonka vuoksi Savonlinnan maine on kärsinyt vahinkoa.

Kuntalain 35 §:n mukaisesti asian selvittämisestä on vastannut asetettu tilapäinen valiokunta. Valiokunta on päättänyt itsenäisesti siitä, miten luottamuspuolan mahdollisia perusteita lähdetään selvittämään. Valiokunta on *ad hoc* -toimielin, joka on perustettu yhtä nimenomaista tehtävää varten, ja se kantaa selvittämisen tavastaan virkavastuun. Valiokunnan työskentelyssä ei ole ns. operatiivista valmistelua, vaan sen päätökset syntyvät aina puheenjohtajan selostuksen jälkeen. Valiokunnan työn tukena on ollut juridinen neuvonantaja sekä operatiivinen sihteeri. Käytäntö on tyypillinen ja oikeastaan ainoa mahdollinen nykylainsäädännön valossa.

Tilapäinen valiokunta on päätenyt selvittämään aloitetta ennen kaikkea kuulemalla kattavaa joukkoa henkilöitä. Se on kerännyt aineistonsa haastatteleamalla henkilöitä,

joihin kuului kaupungin työntekijöitä ja viranhaltijoita, viime vuosina kaupungin palveluksesta poistuneita viranhaltijoita ja työntekijöitä, valtuustoryhmien puheenjohtajia / varapuheenjohtajia ja kaupunginhallituksen puheenjohtaja sekä edunvalvontaan liittyen eri sidosryhmiin kuuluvia henkilöitä. Yhteensä valiokunta kuuli 26 henkilöä.

Tilapäinen valiokunta on kirjannut kuulemiset laatimalla niistä muistiinpanot. Muistiinpanojen perusteella valiokunta on laatinut kuulemisista yhteenvedon (jäljempänä: ”yhteenveto”), jossa on ilmaistu teemoittain ne ongelmat, joita kuultavat ovat kokeneet kaupunginjohtajan työskentelyssä. Ongelmallisia tapahtumia itsessään ei ole yksilöity, vaan yhteenvedossa on ilmaistu henkilöstön ja luottamushenkilöiden kanssa toimimisessa sekä edunvalvonnassa kuulemisten perusteella havaitut yleisluontoiset ongelmat. Teknisesti yhteenvedon ovat laatineet valiokunnan sihteeri ja puheenjohtaja, mutta koko valiokunta on ollut kuulemassa kuultavien kokemukset, ja lopulta hyväksynyt yhteenvedon.

Laineelle on 11.3.2025 toimitettu kuulemistilaisuuteen kutsu, jonka liitteenä on toimitettu aiemmin mainittu aloite, jonka perusteella prosessi on käynnistetty, sekä tilapäisen valiokunnan laatima yhteenveto kuulemisista ja muusta materiaalista. Kutsussa Laineelle on ilmoitettu kuulemisen ajankohta (19.3.2025) sekä tieto siitä, että hänellä on ollut mahdollista kertoa oma näkemyksensä ja antaa vastine aloitteeseen ja yhteenvetoon.

19.3.2025 kuulemistilaisuudessa Laine luovutti valiokunnalle kirjallisen vastineensa liitteineen, ja esitti väitteen, että hän ei ole voinut riittävästi valmistautua kuulemiseen, myönnettiin hänelle lisääaikaa ja päätettiin, että kuulemista jatketaan 26.3.2025.

Kuulemistilaisuudessa 26.3.2025 Laine on valiokunnan häneltä asiaa tiedusteltua ilmoittanut, ettei hänellä ole huomautettavaa lisäajan myöntämisestä. Laine on myös kuulemisessaan luovuttanut valiokunnalle kirjallisen vastineensa asiaan. Tilaisuudessa 26.3.2025 on suullisesti käyty läpi valiokunnan laatima yhteenveto kuulemisista ja muista luottamuksen menetyksen perusteista, yhteenveto käytiin läpi kohta kohdalta. Kuulemisten perusteella yhteenvetoon on kirjattu kunkin seikan jälkeen Laineen kommentit kyseiseen seikkaan. Lisäksi Laine on tilaisuuden jälkeen täydentänyt yhteenvedon kirjattuja kommenttejaan.

Laineelle on kuulemistilaisuuden yhteydessä ilmoitettu, että valiokunta pyytää kaupunginhallitukselta lausunnon, minkä jälkeen kyseinen lausunto toimitetaan hänelle ja

samalla hänelle varataan mahdollisuus antaa vielä oma lausuntonsa valiokunnalle seitsemän vuorokauden määräajassa. Tässä yhteydessä Laineella on ollut mahdollisuus ottaa kantaa kaupunginhallituksen antaman lausunnon lisäksi kaikkiin muihin mahdollisiin seikkoihin, joiden osalta hän on kokenut, ettei ole vielä saanut lausua. Laineelta ei ole missään vaiheessa prosessia evätty mahdollisuutta ottaa kantaa kaikkeen valiokunnan käytössä olleeseen, ja sen ratkaisuun vaikuttaneisiin seikkoihin.

Tilapäinen valiokunta on 26.3.2025 pyytänyt kaupunginhallitukselta lausunnon asiassa, ja kaupunginhallitus on antanut yksimielisen lausuntonsa 27.3.2025. Kaupunginhallituksen lausunto on toimitettu Laineelle 27.3.2025 ja hänelle on annettu aikaa toimittaa oma loppulausuntonsa 3.4.2025 mennessä. Laine on toimittanut loppulausuntonsa määräaikaan mennessä.

Tilapäinen valiokunta on johtopäätöksinään esittänyt, että on olemassa vahvaa näyttöä yhteenvedossa mainituista Laineen ongelmista henkilöstön kanssa toimimisessa, samoin kuin ongelmista luottamushenkilöiden kanssa toimimisessa. Valiokunta on katsonut, että joskaan näyttö vahingon aiheuttamisesta kaupungille edunvalvontatilaisuuksissa ei ole ollut yhtä vahvaa kuin näyttö ongelmista työntekijöiden ja luottamushenkilöiden kanssa, on laajojen ja yhteneväisten kuulemisten perusteella myös tästä seikasta olemassa perusteita. Koska Laineella ei ole ollut mahdollisuutta lausua lehti-leikkeistä, joiden on väitetty aiheuttaneen kaupungin julkisuuskuvalle haittaa, ei niihin ole vedottu epäluottamuksen perusteena, eikä valiokunta ole hyödyntänyt niitä selvitystyössään.

Valiokunta on johtopäätöksensä todennut, että ”*Janne Laineen jo pidempään jatkuneet, mutta erityisesti kahden viime vuoden aikana pahentuneet, vakavat ongelmat henkilöstön kanssa toimimisessa, ongelmat yhteistoiminnassa luottamushenkilöiden kanssa kuluneella valtuustokaudella sekä käyttäytyminen edunvalvonta ym. tilaisuuksissa, jonka vuoksi Savonlinnan maine on kärsinyt vahinkoa, ovat kuntalain 43 §:n tarkoittamia asiallisia ja painavia perusteita todeta Laineen menettäneen valtuuston luottamuksen.*”. Valtuusto on 11.4.2025 päätöksellään § 32 päättänyt todeta valittajan menettäneen valtuuston luottamuksen ja irtisanoa hänet kaupunginjohtajan virasta. Päätös on annettu valittajalle tiedoksi henkilökohtaisesti 15.4.2025, jolloin valittaja on myös allekirjoittanut vastaanottokuittauksen.

Hallinto-oikeuden päätöksen virheellisyydestä

Hallinto-oikeus on edellä kuvatusti kumonnut kaupunginvaltuuston päätöksen menettelyvirheen perusteella ottamatta kantaa irtisanomisen perusteisiin. Hallinto-oikeuden päätös tiivistyy kahteen yhteen nivoutuvaan johtopäätökseen: Laineen kuuleminen on ollut puutteellista, eikä valtuusto ole tältä osin myöskään huolehtinut asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä. Kaupunki katsoo, että kumpikin johtopäätöksistä on virheellinen.

1. Asian selvittäminen tai kaupunginjohtajan kuuleminen ei ole ollut vällinneissa olo- suhteissa puutteellista

Hallinto-oikeus on katsonut, että kun Laineelle ei ole varattu tilaisuutta lausua kuulemisista laadituista muistiinpanoista, joista ilmenevät myös kuultujen nimet, ei hänellä ole ollut tilaisuutta lausua kaikista kuulemisissa esille tulleista seikoista. Edelleen hallinto-oikeus on katsonut, että se minkä selvityksen perusteella Laineen on katsottu menettäneen valtuuston luottamuksen, ei riittäväällä tavalla ilmene hänelle kuulemiskutsun yhteydessä toimitetuista asiakirjoista. Siten Laineelle ei hallinto-oikeuden näkemyksen mukaan ole kuntalain 43 §:n 2 momentin mukaisesti ilmoitettu kaikkia niitä seikkoja, joihin luottamuksen menetys perustuu, eikä varattu tilaisuutta antaa selitystä kaikista niistä selvityksistä, jotka ovat hallintolain 34 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla saattaneet vaikuttaa asian ratkaisuun.

Kuntalain 43 §:n 2 momentti edellyttää, että kunnanjohtajalle ilmoitetaan, mihin luottamuksen menetys perustuu, ja että hänelle varataan tilaisuus tulla kuulluksi. Kuulemisesta ei ole tarkempia säännöksiä kuntalaissa, jolloin sovellettavaksi tulee hallinto-oikeudenkin toteamin tavoin hallintolain säännökset. Hallintolain 34 §:n 1 momentti edellyttää, että asianosaiselle annetaan mahdollisuus antaa selityksensä kaikista niistä selvityksistä, jotka ovat hallintolain 34 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla saattaneet vaikuttaa asian ratkaisuun.

Kaupunki katsoo, että hallinto-oikeus on arvioinut asian kokonaisuudessaan virheellisesti. Ensinnäkin valtuustolle kuuluu harkintavalta siitä, pitääkö se suoritettua valmistelua riittävänä ja asianmukaisena eli onko sillä ollut käytössään asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot. Valtuusto olisi halutessaan voinut saada käyttöönsä myös valiokunnan yksityiskohtaisempaa aineistoa, mutta se on päätyntä luottamaan tilapäisen valio-

kunnan työhön sekä sen antamaan selvitykseen, ja toisaalta myös kunnioittamaan työntekijöiden suojelun tarvetta. Kuten tilapäisen valiokunnan yhteenvedostakin ilmenee, oikeuskirjallisuudessa esitetyn kannanoton mukaan irtisanominen ei edellytä luottamuksen menetykseen johtaneiden seikkojen tai tapahtumien yksilöintiä.¹ Tämä lähtökohta on vahvistettu myös oikeuskäytännössä – korkeimman hallinto-oikeuden muussa päätöksessä KHO 27.12.2019/6185 (jäljempänä *Akaa-tapaus*) todetulla tavalla tilapäisen valiokunnan suorittaman valmistelun ja asian selvittämisen riittävyttä arvioitaessa on otettava huomioon, että kuntalakiin perustuvassa irtisanomisessa virkasuhteen päättämisen syynä ei ole kunnanjohtajan velvollisuuksien vastainen menettely vaan valtuutettujen hänen toimintaansa kohtaan tuntema perusteltu epäluottamus. Tähän nähden kunnanjohtajan irtisanominen ei välttämättä edellytä luottamuspulaan johtaneiden yksittäisten laiminlyöntien ja tekojen yksilöintiä. Tästä asian erityisestä luonteesta myös johtuu, että asian valmistelu on laissa annettu valtuuston keskuudestaan valitseman tilapäisen valiokunnan tehtäväksi.

Luottamuksen tai sen puuttumisen arviointi on luonteeltaan poliittista ja tapauskohtaista, eikä sitä ole haluttu laissa tarkemmin rajata. Valtuuston päätösvaltaan luottamusta arvioitaessa liittyy poikkeuksellisia piirteitä verrattuna tavanomaiseen hallintomenetelyssä ratkaistavaan asiaan. Valtuustolla on asian luonteen mukaisesti laaja harkintavalta arvioidessaan luottamuksen menettämisestä ja kysymys on ensisijaisesti poliittisen ja muun tarkoituksenmukaisuusharkinnan alaan kuuluvasta päätöksenteosta. Valtuusto voi siten käyttää laajaa harkintavaltaansa niissä raameissa, jotka perustuslaki ja hallintolaki yleisesti hallinnolle asettavat. Valituksenalaisen päätöksen pohjana olevan tilapäisen valiokunnan selvitystyö on ollut perusteellista, puolueetonta ja kattavaa. On myös huomioitava, että valtuustoaloitteen sisällön perusteella on ollut selvää, että selvitystyössä on tullut keskittyä nimenomaan aloitteessa esille nostettujen asioiden selvittämiseen. Kaiken edellä mainitun perusteella valtuusto on pitänyt tällä tavalla tehtyä kokonaisuuden muodostamista riittävänä ja asianmukaisena valmisteluna, varsinkin ottaen huomioon työntekijöiden suojelun tarpeen. Asiaa ei ole syytä arvioida toisin siitä syystä, että Laine on toimittanut selvitystä josta ilmenee, että useat henkilöt eivät ole havainneet ongelmia Laineen toiminnassa. Se, että kaikilla ei ole ollut havaintoja, ei tarkoita, ettei

¹ Harjula – Prättälä, Kuntalaki – tausta ja tulkinnat (2015); s. 358; myös Harjula – Prättälä – Myllymäki – Sarvilinna, Kuntalaki, päivittyvä hakuteos, III Osan pääluvun Toimielimet ja johtaminen alaluvun 7 luku. Kunnan johtaminen ja kunnanhallitus alaluvun 43 §. Kunnanjohtajan irtisanominen tai siirtäminen muihin tehtäviin alakohta 2. Irtisanomisperusteet. Ko. päivittyvän hakuteoksen sisältö perustuu vuonna 2023 ilmestyneeseen teokseen *Kuntalaki – Tausta ja tulkinnat* (11., uudistettu painos).

niitä olisi ollut useilla muilla. Tältä osin tarkemmat perustelut esitetään jäljempänä tässä muutoksenhakukirjelmässä.

Toiseksi kaupunki toteaa, että koska valtuustollakaan ei ole ollut käytettävissään tilapäisen valiokunnan suorittamista kuulemisista laadittuja muistiinpanoja, ei niiden osalta kyse ole hallintolain 34 §:n 1 momentin tarkoittamasta selvityksestä, joka on saattanut vaikuttaa asian ratkaisuun. Niin valtuustolla, lausuntonsa antaneella kaupunginhallituksella kuin Laineella on ollut täsmälleen vastaava aineisto käytettävissään. Päätökseen luottamuksen menettämisestä on vaikuttanut ainoastaan yhteenvetoon kirjatut seikat, eikä luottamuksen menetyksestä ole perusteltu millään seikalla eikä siihen ole vaikuttanut mikään seikka, jota ei ole esitetty yhteenvedossa. Kuulemismenettelyssä olennainen osapuolten välinen tiedollinen tasapuolisuus on siten toteutunut käsillä olevassa tapauksessa, jossa osapuolina ovat nimenomaan päätöksen kaupungin puolesta tehnyt valtuusto ja Laine. Päätöksenteossa tosiasiallisesti käytetty selvitys ei ole miltään osin jäänyt Laineen kuulemisen ulkopuolelle. Laineella on ollut asianmukainen mahdollisuus osallistua asian selvittämiseen arvioimalla ja kommentoimalla päätöksenteon perusteena ollutta selvitystä sekä esittämällä omaa selvitystä, ja näin hän on myös asiassa menetellyt.

Joka tapauksessa kaupunki toteaa, että hallintolain säännökset ovat yleisluontoisia, eikä lainsäädännössä ole säädetty detaljitasolla, millä tarkkuudella selvityksistä on annettava tieto asianosaista kuultaessa. Kuulemisen kohdetta, sisältöä ja kuulemismenettelyä ei ole määritelty laissa, vaan siihen vaikuttaa ennen muuta kuulemisen keskeinen merkitys hallintoprosessin oikeudenmukaisuuden takeena.² Hallinto-oikeus on päätöksessään todennut kaupunginjohtajan oikeusturvan takaamisen edellyttävän, että asian selvittämiseksi tehdyistä kuulemisista laaditaan muistiot, joissa selostetaan kuulemisen sisältö ja ilmoitetaan kuultavan henkilön nimi, minkä lisäksi kaupunginjohtajalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi kuulemisista laadituista muistioista. Todettu ei kuitenkaan perustu kirjoitettuun lakiin. Laintasoista säännöstä siitä, että käsillä olevassa tilanteessa kuultavien nimet ja kertomat yksilöidyt tapahtumat, havainnot ja tilanteet olisivat aina tällaista luovutettavaa selvitystä, ei ole.

Kaupunki otaksuu, että kirjoitetun lain sijaan hallinto-oikeuden edellä referoitu kiistanalainen näkemys perustuu korkeimman hallinto-oikeuden muuhun päätökseen 2529/2016 (jäljempänä *Kittilä-tapaus*). Vaikka hallinto-oikeus ei olekaan päätöksensä

² Mäenpää, Olli: Oikeudenkäynti hallintoasioissa (2025), s. 361.

tueksi viitannut oikeuskäytäntöön, vastaa edellä referoitu muotoilu sanatarkasti em. päätöstä. Laineen vedottua valituksessaan kyseiseen päätökseen, kaupunki haastoi sen mukaisen oikeusohjeen soveltuvuuden nyt käsillä olevaan asiaan. Hallinto-oikeus ei kuitenkaan ole ottanut asiaan mitään kantaa. Lisäksi hallinto-oikeus ei ole ottanut huomioon uudempaa, ratkaistavana olevaan kysymykseen paremmin soveltuvaa ratkaisukäytäntöä, kuten edellä referoitua Akaa-tapausta.

Toisin kuin Kittilä-tapauksessa, kaupunki on tässä tapauksessa tehnyt kaikista kuulemisistaan muistiinpanot, ja kirjannut muistiinpanoihin kuultavien nimet ja kuulemisten sisällön. Näin ollen menettely eroaa mainitun ratkaisun tosiseikastosta, koska suulliset kuulemiset on tosiasiallisesti kirjattu hallintolain edellyttämällä tavalla ylös. Ottaen huomioon – kuulemisissakin monien työntekijöiden esille nostaman – työpaikalla vallinneen pelon ilmapiirin ja työntekijöiden kokeman kaupunginjohtajan kostomentaliteetin, on kaupungin täytynyt suojella työntekijöitään ja olla ilmaisematta kuultavia henkilöitä Laineelle. Toisin kun edellä mainitussa KHO:n tapauksessa, kaupunki on tässä tapauksessa kuullut luottamushenkilöiden lisäksi siis myös työntekijöitä. Laineen alaisena tai muutoin kaupungin palveluksessa työskennelleet henkilöt eivät olisi uskaltaneet tulla kertomaan havaintojaan, mikäli nimet olisi ilmaistu Laineelle, mitä prosessin aikana tehtyjen havaintojen perusteella on pidettävä täysin ymmärrettävänä.

Kaupunki on siten joutunut tässä tapauksessa suojelemaan työntekijöitään, mutta samanaikaisesti se on huolehtinut Laineen oikeusturvan varmistamisesta siten, että sisäisessä prosessissa kuulemisista on tehty asianmukaisesti muistiinpanot, ja näistä muistiinpanoista on tehty anonymisoitu yhteenveto, josta Lainetta on kuultu. Laineen oikeusturvaa ei ole missään vaiheessa prosessia vaarannettu, ja hänellä on ollut tieto kaikesta luottamuspulan arvioinnissa huomioon otetusta materiaalista. Hallinto-oikeus on todennut, että asiassa on jäänyt epäselväksi, ovatko kaikki nimetyistä henkilöistä saapuneet kuulemistilaisuuteen vai onko näiden nimettyjen henkilöiden lisäksi tai sijasta kuultu muita henkilöitä. Päätöksestä ei ilmene, mikä merkitys tällä havainnolla on ollut lopputuloksen kannalta. Joka tapauksessa sillä seikalla, kuka henkilö on lausunut mitään, ei kaupungin käsityksen mukaan ole merkitystä. Kuten edellä on todettu, Laineelle on annettu hallintolain 34 §:n 1 momentin mukaisesti tilaisuus lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun.

Edelleen kaupunki toteaa, että Kittilä-tapauksessa kunnan tilapäinen valiokunta oli kirjannut kuulemisasiakirjaan ainoastaan kuulemisen perusteella luomansa näkemyksen

luottamuksen menettämiseen johtaneista seikoista. Olennaista tapauksessa on ensinnäkin se, että kuulemisasiakirjaan ei ole kirjattu kaikkia kuulemisessa ilmenneitä seikkoja, jotka olivat olleet perusteena luottamuksen menetykselle ja valittajan irtisanomiselle. Tässä tapauksessa yhteenvetoon on sen sijaan kirjattu kaikki kuulemisessa ilmenneet seikat, kuitenkin ketään nimeämättä ja sillä tavalla yleisluontoisesti, ettei Laine voisi tunnistaa kirjauksista ketään lausunnon antajaksi. Lisäksi edellä todetusti tässä tapauksessa päätökseen luottamuksen menettämisestä on vaikuttanut ainoastaan yhteenvetoon kirjatut seikat, eikä luottamuksen menetystä ole perusteltu millään seikalla, jota ei ole esitetty yhteenvedossa. Valittajalla on siis ollut mahdollisuus lausua kaikista päätöksenteon perusteena olleista, kuulemisissa esiin tulleista seikoista ja väitteistä, ja valittaja on myös tämän mahdollisuutensa käyttänyt. Oletettavasti hallinto-oikeuden päätöksen pohjana käytetty ratkaisu ei ole rinnastettavissa nyt käsillä olevaan asiaan tapausten tosiseikastojen erotessa merkittävilta osin toisistaan.

Toiseksi arvioitaessa hallinto-oikeuden oletettavasti soveltamaa oikeusohjetta on huomioitava, että tapaukset eroavat toisistaan myös sen osalta, ettei Kittilä-tapauksessa kunnanjohtajan oikeusturvan kanssa ollut edes väitetty olleen vastakkaista oikeushyvää. Asiassa oli kuultu ainoastaan luottamushenkilöitä, kun taas Savonlinnan kaupungin tapauksessa merkittävä osa kuulluista on ollut Laineen alaisia, kaupungin viranhaltijoita tai työntekijöitä. Työturvallisuuslain (738/2002) 8 §:n 1 momentista ilmenevästä työnantajan yleisestä huolehtimisvelvoitteesta seuraa, että kaupunki on velvollinen huolehtimaan työntekijöiden turvallisuudesta ja terveydestä työssä.

Keskeinen puute hallinto-oikeuden päätöksessä onkin se, ettei siinä ole arvioitu lainkaan asian yksilöllisiä olosuhteita ja sitä, onko tässä tapauksessa kuulemisten tarkan sisällön ja kuultavien nimien kertomatta jättämiselle voinut olla hyväksyttävä syy. Päätöksessä ei ole avattu sitä, miksi tässä tapauksessa hallinto-oikeuden ei ole näkemyksensä mukaan ollut tarve tehdä intressipunnintaa eri oikeushyvien välillä. Mikäli hallinto-oikeuden kanta on se, että missään tilanteessa ei olisi tarvetta tehdä intressipunnintaa asiaan eri suuntaan vaikuttavien seikkojen välillä, vaan kaupunginjohtajan oikeusturvan katsottaisiin voittavan luottamuspula-asiassa aina, olisi myös tämä näkemys tullut perustella päätöksessä. Oikeus saada perusteltu päätös kuuluu oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takeisiin, jotka perustuslain (731/1999) 21 §:n 2 momentin mukaan turvataan lailla. Päätöksen perustelujen saaminen kuuluu siten prosessuaalisiin perusoikeuksiin. Myös EIS 6(1) artiklan ja EU:n perusoikeuskirjan 47 artiklan mukainen oikeus oikeu-

denmukaiseen oikeudenkäyntiin sisältää oikeuden saada perusteltu päätös, vaikka perusteluvollisuutta ei olekaan nimenomaisesti kirjattu näihin normeihin. Perustelut mahdollistavat etenkin sen arvioinnin, että päätösvaltaa on käytetty asianmukaisesti, esitetty selvitys on otettu riittävästi ja tasapuolisesti huomioon, vaatimukset on ratkaistu ja että päätös perustuu lakiin. Tilanteessa, jossa ratkaisun oikeudelliset perusteet ovat olleet tulkinnanvaraisia tai osapuolet ovat esittäneet niistä eriäviä käsityksiä, perusteissa on esitettävä myös niitä koskeva oikeudellinen päättely.³ Ottaen huomioon edellä mainitun lähtökohdan, on hallinto-oikeuden päätöstä pidettävä tältä osin paitsi virheellisenä, myös puutteellisenä.

Kaupunki edelleen toteaa, että hallinto-oikeuden päätös on omiaan johtamaan siihen epätydyttävään tilanteeseen, että pelolla johtamisen kulttuurissa kunnanjohtajaa ei koskaan voitaisi saada irtisanottua luottamuspuolan perusteella, koska alaiset eivät tällaisissa tilanteissa ymmärrettävästi uskalla kertoa asioista ja kokemuksistaan omalla nimellään. Kuten kaupunki on hallinto-oikeusvaiheessa todennut, olisivat kuulemiset olleet pikemminkin epäluotettavia, koska kuultavat eivät todennäköisesti olisi uskaltaneet kertoa kaikista kokemuksistaan ja havainnoista peläten mahdollisia kostotoimia, mikäli he olisivat tienneet nimiensä tulevan Laineen tietoon. Hallinto-oikeus on tältä osin todennut vain, että ” – asiaa ei ole syytä arvioida toisin sillä kaupungin esittämällä perusteella, etteivät asiassa kuullut henkilöt olisi suostuneet tulemaan kuultaviksi, mikäli heidän nimiensä olisi saatettu valittajan tietoon. – – Näkemystä ei ole perusteltu millään tavalla, jolloin perusteluja on myös tältä osin pidettävä puutteellisina.

Hallinto-oikeus ei ole kuulemiselle edellyttämäänsä tasoa arvioidessaan ottanut huomioon, että luottamuspuolan perusteella tehtävä kuntalain mukainen kunnanjohtajan irtisanominen on luonteeltaan ennen kaikkea poliittinen päätös. Oikeuskäytännössä on vahvistettu kanta, että kaikkia tapahtumia ja seikkoja ei ole tällä menettelyllä irtisanottaessa yksilöitävä täsmällisesti, vaan myös yleisluontoisempi selvitys tilanteesta ja perusteista on riittävää. Sellaista näkemystä, että kaupunginjohtajaa olisi edellä mainitusta huolimatta kuultava kaikista yksittäisistä tapahtumista, on pidettävä paitsi ristiriitaisena, myös tarkoituksettomana.

Hallinto-oikeus on päätöksessään todennut Laineen toimittaneen asiassa selvityksenä muun ohella tilastoja sairauspoissaoloista, jotka ovat olleet Savonlinnassa vähäisempiä

³ Mäenpää, Olli: Oikeudenkäynti hallintoasioissa (2025), s. 547–550.

koko maan tasoon verrattuna, sekä luottamushenkilöiden, työntekijöiden ja sidosryhmien edustajien antamia lausuntoja, joissa on todettu muun muassa, että yhteistyö valittajan kanssa on ollut sujuvaa, eikä hänen ole havaittu käyttäytyneen epäasiallisesti alaisiaan tai luottamushenkilöitä kohtaan. Tähän nähden hallinto-oikeus on arvioinut, ettei Laineen oikeusturvan kannalta voida pitää riittävänä, että päätös hänen virkasuhteensa irtisanomisesta on perustunut yksinomaan kuulemisista laadittuun yhteenvetoon, josta ei ilmene kuulemisten tarkempi sisältö ja kuultujen henkilöiden nimet. Työntekijöiden suojelutarve huomioon ottaen kaupunki pitää näkemystä virheellisenä. Koska tosiasiallisesti työntekijöiden suojelemisen tarpeella on asiassa varsin suuri merkitys, kaupunki tuo ko. seikan osalta esille seuraavaa.

Henkilöstön kanssa toimimisessa havaitut ongelmat on kirjattu tilapäisen valiokunnan yhteenvetoon. Kirjatut asiat on kuultu usealta kuultavalta, joten niiden todenperäisyyttä ei ole syytä epäillä. Ongelmia henkilöstön kanssa on ollut useita, ne ovat olleet monitahoisia, ja ne ovat olleet omiaan vaikuttamaan henkilöstön työhyvinvointiin. Henkilöstön pahoinvointi on objektiivisesti havaittavissa tehdyistä kuulemisista. Samoin henkilöstön pahoinvointi on otettu huomioon kaupunginhallituksen antamassa lausunnossa. Koska kaupunginhallitus edustaa kaupunkia työnantajana, on kaupunginhallituksen antamalle lausunnolle annettava erityisen painava merkitys kokonaisuuden arvioinnissa, sillä se on työnantajana taho, jolla on paras tietämys henkilöstön hyvinvoinnista.

Todettakoon yleisesti ottaen sekä henkilöstön, luottamushenkilöiden että yhteistyötahojen osalta, että eri tahoilla on ollut Laineesta erilainen käsitys. Luonnollista on, että Laine on tullut eri tavalla toimeen eri osapuolten kanssa. Sekä kuultavien kertomuksista että Laineen itsensä hankkimien lausuntojen sisällöstä on havaittavissa, että hän on joidenkin henkilöiden mielestä ollut taitava taloudellisten asioiden hoitaja, mutta henkilöstöjohtamisessa on ollut puutteita. On siis luonnollista, että talousasioita painottavat tai muuten Laineen kanssa paremmin toimeen tulleet työntekijät ovat kokeneet Laineen johtamisen paremmaksi kuin enemmän nykyaikaista johtamista toivoivat henkilöt. Laineen hankkimat lausunnot eivät miltään osin poista tilapäisen valiokunnan kuulemien henkilöiden kokemuksia tai tee niitä vähempiarvoisiksi. Vaikka Laine on sinänsä saanut monelta osin häntä kehuvia todistajanlausuntoja, eivät ne tarkoita, etteikö ongelmia muiden kohdalla olisi ollut. Vaikka kyseiset työntekijät eivät ole kokeneet ongelmia tai havainneet niitä, ei todettu poista muiden kuultujen kokemuksia. Siitäkin huolimatta, ettei hallinto-oikeus ole ottanut kantaa irtisanomisperusteiden lainmukaisuuteen, on

syitä todeta, että objektiivisesti arvioiden esille tulleet seikat ovat olleet kokonaisuutena niin vakavia, että valtuustolla on ollut perustellut syyt luottamuksen menettämiseksi.

Kaupungin käsityksen mukaan Laineen vetoamalla ja myös hallinto-oikeuden huomioimilla työhyvinvointikyselyillä ei ole asiassa näyttöarvoa, koska ne kuvaavat tilannetta yli kahden vuoden takaa ennen irtisanomista, kun luottamuksen menetyksen perusteena olevat seikat kuvaavat erityisesti noin kahden viimeisen vuoden aikana ilmenneitä ongelmia. Kysely kuvaa myös työtä kokonaisuutena, ei pelkästään kanssakäymistä kaupunginjohtajan kanssa tai kaupunginjohtajan johtamista. Huomioitavaa niistä tosin on, että Laineen liitteestä ympäröimä kohta: ”*Olen tyytyväinen koko organisaation johtamistapaan*” on huonoiten arvioitu kaikista kokonaisuuksista. Todettakoon, että on täysin ymmärrettävää – ja tilapäisen valiokunnan kuulemisten perusteella jopa todennäköistä – että työntekijät eivät ole uskaltaneet tuoda myöskään työhyvinvointikyselyssä tai Laineen kanssa käydyissä palavereissa epäkohtia esiin vastatoimien pelossa. Tämä on aiemmin mainitulla tavalla keskeisenä syynä myös kaupungin kuulemisprosessitavan valinnassa.

Myös henkilöstömäärä on koettu työhyvinvointikyselyssä ongelmana, mikä vahvistaa yhteenvedon kirjattuja suullisia kokemuksia. On myös hyvin ymmärrettävää, mikäli kaikki Laineen kanssa toimineet henkilöt eivät ole uskaltaneet antaa valittajalle palautetta heidän oltuaan aiempien kokemuksiensa perusteella tietoisia, ettei Laine reagoi asiaan empaattisesti.

Verrattaessa työhyvinvointikyselyssä hallintoa ja muuta organisaatiota, on havaittavissa se, että Laineella on ollut hyvät välit useiden hänen lähimpien alaistensa kanssa. Laine on kerännyt ympärilleen sellaiset työntekijät, joihin hän on ehdottomasti luottanut, ja jotka katsovat asioita samasta näkökulmasta hänen kanssaan. Koska he ovat olleet Laineen kanssa samaa mieltä asioista ja ovat peesanneet häntä, on Laine suhtautunut heihin paremmin, mikä heijastuu hallinnon työntekijöiden suurempana tyytyväisyytenä töihin. Hallinnon ulkopuolisten työntekijöiden kokemukset Laineen johtamisesta ovat taas olleet heikommat, kuten yhteenvedosta ilmenee. Yhteenvedosta ilmenevä epäasianmukainen suosimisen kulttuuri näkyy myös tässä.

Edellä esitetyin perustein kaupunki katsoo, että se käsillä olleissa olosuhteissa suoritettua asian selvittämistä tai kuulemista ei voida pitää puutteellisena. Päätös ei siten ole syntynyt virheellisessä järjestyksessä, jolloin hallinto-oikeuden päätös tulee kumota ja ensisijaisesti asia tulee palauttaa hallinto-oikeudelle uudelleen käsiteltäväksi.

2. Hallinto-oikeus ei ole arvioinut, onko menettelyvirheellä voinut olla tosiasiallisesti vaikutusta asian ratkaisuun

Lisäksi kaupunki toteaa, ettei hallinto-oikeus ole arvioinut lainkaan, onko menettelyvirheellä voinut olla tosiasiallisesti vaikutusta asian ratkaisuun. Oikeuskirjallisuudessa esitetyn kannanoton mukaan kuulemisen laiminlyönti osittain tai kokonaan on olennainen menettelyvirhe. Se ei kuitenkaan vaikuta automaattisesti, vaan sen toteaminen edellyttää reagointia. Hallintotuomioistuimen päätös voidaan valituksen johdosta pelkästään tällä perusteella kumota ja palauttaa uudelleen käsiteltäväksi. **Menettelyvirheen vaikutusten arviointi edellyttää kuitenkin prosessuaalista kokonaisharkintaa oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin perusteiden kannalta.**⁴

Kaupunki katsoo, ettei edellä viitattua prosessuaalista kokonaisharkintaa ole suoritettu asiassa asianmukaisesti. Päätöksessä ei ole otettu kantaa, onko kuulemisen väitettykään puutteellisuus ollut sellainen olennainen menettelyvirhe, jonka jo sellaisenaan on johdettava päätöksen kumoamiseen, vaikka se ei olisi vaikuttanut päätöksen lopputulokseen. Päätöksestä ei ilmene sitäkään, miksi tosiasiallisella vaikutuksella tai vaikuttamattomuudella ei olisi asiassa merkitystä, mikäli hallinto-oikeus on näin asiaa arvioinut. Esteellisyyspäätöksen perustelujen osalta hallinto-oikeus sen sijaan oli arvioinut asiaa, minkä vuoksi on myös epä johdonmukaista, ettei niin ole toimittu myös kuulemismenettelyn osalta.

Tässä tapauksessa kuulemista ei ole todettu kokonaan laiminlyödyksi, vaan hallinto-oikeus on todennut sen olleen ”– *puutteellista, eikä valtuusto ole tältä osin myöskään huolehtinut asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä*”. Kaupunki katsoo, ettei väitettykään puutteellisuus ole sellainen olennainen menettelyvirhe, jonka tulisi johtaa päätöksen kumoamiseen siinäkin tilanteessa, ettei se ole vaikuttanut päätöksen lopputulokseen. Ottaen huomioon luottamuspulaan johtaneet syyt ja niitä esiintuoneiden kuuluvien lukumäärä, kuin myös samojen syiden toistuminen kuulemisissa, on ilmeistä, ettei Laine olisi voinut yksilöidyt tapahtumat tiedoksi saatuakaan vaikuttaa asiaan siten, että lopputuloksena olisi ollut luottamuksen pysyminen. Huomionarvoista on tältä osin se, että yhteenvedossa ilmaistut seikat ovat toistuneet useammassa kuulemisissa, ja osa seikoista oli toistunut lähes poikkeuksetta joka kuulemisessa.

⁴ Mäenpää, Olli: Oikeudenkäynti hallintoasioissa 2025, Alma Talent, s. 375 (korostus allekirjoittaneen).

Suullisen käsittelyn osalta

Kaupunki on vastustanut suullisen käsittelyn järjestämistä hallinto-oikeudessa katsoessaan, että irtisanomisperusteet ja osapuolten näkemykset ilmenevät riittäväällä tavalla kirjallisesta aineistosta. Hallinto-oikeuden yllättävänä pidettävän näkemyksen – eli työntekijöiden suojelutarpeen huomioon ottamatta jättämisen – valossa suullinen käsittely hallinto-oikeudessa (tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa) on tarpeen sen seikan arvioimiseksi, onko työntekijöiden suojelemiselle ollut käsillä olevassa tilanteessa perusteet. Kaupunki on lähtenyt hallinto-oikeudessa siitä, että on selvää, että kuultujen kertomat kokemukset ovat olleet aitoja. Nyt kun hallinto-oikeus ei ole arvioinut edes sitä, onko näiden kokemusten perusteella mahdollista pitää perusteltuna, ettei Laineelle ole annettu kuultavien nimiä, on tilanne toinen. Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettua lakia koskevissa esitöissä on todettu suullisen käsittelyn olevan tarpeen esimerkiksi silloin, asian ratkaisemiseksi on tarpeen kuulla todistajia suullisesti todistajanvaikutuksen nojalla. Tällöin voi olla kyse siitä, että asiassa esitetty kirjallinen selvitys on puutteellista tai siihen sisältyy ristiriitaisuuksia. Kirjallista aineistoa täydentävä suullinen käsittely voi olla tarpeen myös, jos kirjallista aineistoa ei ole riittävästi tai kyse on kirjallisen aineiston uskottavuuden arvioinnista (HE 29/2018 vp, s. 122). Kuultavia tulee tässä tapauksessa kuulla tuomioistuimessa, jotta heitä koskevan suojelun tarpeen perusteet tulevat asianmukaisesti arvioituksi.

Muilta osin

Mikäli korkein hallinto-oikeus ottaa asian ratkaistavakseen palauttamatta sitä hallinto-oikeudelle, kaupunki viittaa perusteiden osalta myös kaikkeen valtuuston valituksenalaisessa päätöksessä ja sen tausta-aineistossa sekä hallinto-oikeudessa asiassa toteamaansa. Lisäksi, mikäli asiassa järjestetään suullinen käsittely, varaa kaupunki oikeuden nimetä asiaan kuultavia henkilöitä asian myöhemmässä vaiheessa.

Oikeudenkäyntikuluista

Kuntalain 144 §:n perusteella kunnallisvalitukseen sovelletaan siltä osin kuin kunnalaissa ei toisin säädetä, mitä hallintolaissa ja oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettussa laissa säädetään.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 10 luvun 95 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan.

Hallinto-oikeuden päätös on virheellisenä kumottavana ja Laineen valitus hylättävä. Kun asia on näin ratkaistava, olisi asian ratkaisu huomioon ottaen kohtuutonta, että kaupunki joutuisi pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Valittaja on velvoitettava korvaamaan kaupungille aiheutuneet asianajo- ja oikeudenkäyntikulut myöhemmin esittävän laskun mukaisesti.

Liitteet (kuten hallinto-oikeudessa*)

Kuten hallinto-oikeudessa eli:

1. Kunnanvaltuuston päätös 11.4.2025 § 32 liitteineen**
2. Kaupunginvaltuuston päätös 21.2.2025 § 9
3. Kutsu tilapäisen valiokunnan kuulemistilaisuuteen 11.3.2025
4. Valittajan allekirjoittama vastaanottokuittaus 15.4.2025
5. Jonne Tynkkysen lausunto esteellisyysväitteiden johdosta 30.7.2025
6. Roosa Aaltosen lausunto esteellisyysväitteiden johdosta 12.8.2025
7. Eija Stenbergin lausunto esteellisyysväitteiden johdosta 20.7.2025

Edellä **-merkityt asiakirjat ovat Laineen hallinto-oikeudelle toimittamia, mistä syystä kaupunki ei ole niitä erikseen toimittanut.

*Kaupunki toimittaa liitteet korkeimman hallinto-oikeuden niin pyytäessä.

Ja lisäksi:

1. Muutoksenhaunalainen hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
2. Selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta

Muita tietoja

Mikäli korkein hallinto-oikeus päätyisi järjestämään asiassa suullisen pääkäsittelyn, varaa Savonlinnan kaupunki oikeuden nimetä asiassa todistelua asian myöhemmässä vaiheessa. Mikäli asia palautetaan hallinto-oikeuden käsiteltäväksi, tulee kaupunki nimeämään kuultavat tässä yhteydessä.

Paikka ja aika

Joensuussa, [18]. päivänä toukokuuta 2026

Savonlinnan kaupunki / kaupunginhallitus

Laati

LUONNOS

Jyrki Piiparinen

asianajaja, Joensuu